

מאורות אל העבר

יג ניסן שלה | 24/03/1575

מאת לא ידוע -ויקפדיה נחלת הכלל

המחבר

הנער שנדד עם משפחתו מפורטוגל לארצות הבלקן, שקע בעולמה של תורה בקושטא ובאדירנא, והיה מהבכירים שברבני צפת. בהמשך, הפך ל"מחבר" ול"מרן", גדול הפוסקים בתולדות ישראל במאות האחרונות. רבי יוסף קארו, יליד 1488, היה תלמידו של רבי יעקב בירב, שהסמיך אותו לרבנות בהתאם למסורת הסמיכה שאותה ניסה לחדש. עמל עשרות שנים לפרש את טעמי ההלכה והפסיקה של רבי יעקב בעל הטורים (ביצירתו המונומנטלית "בית יוסף"), ושל הרמב"ם (בספרו "כסף משנה"). הידוע שבספריו הוא "שולחן ערוך", על ארבעת חלקיו, שבהם סיכם בתמציתיות את שיטתו ההלכתית. מתוך התרשמות מעוצמת ה"שולחן ערוך", כתב עליו בן דורו, רבי משה איסרליש (הרמ"א), איש פולין, את הגהות "המפה" וסייע בהפיכתו לספר המקובל על כל חלקי העולם היהודי. ספר השו"ת שלו "אבקת רוכל" משקף את מצוקות דורו, ואילו ספרו המסתורי "מגיד מישרים" מאפשר הצצה אל עולם המסתורין והקבלה שבו העמיק. רבי יוסף קארו האריך ימים ונפטר בצפת בי"ג בניסן של"ה (24.3.1575) בגיל 87. נחשב כמי שמסמל את המעבר מדור "הראשונים" לדור "האחרונים" בהלכה היהודית.

